

Algunes notes sobre la construcció del refugi dels Cogullons al terme de Rojals

Matias Vives March

*vives@vivesiroig.cat

RESUM

Previ resum de la història del Centre Excursionista de Montblanc (1963), l'autor explica la gestació de l'adquisició de terres i la construcció d'un refugi als Cogullons, dins de l'antic terme de Rojals, el seu finançament i l'aportació del treball voluntari per part dels membres de l'entitat. A l'apèndix s'hi reproduïxen documents originals i relacions dels membres que hi van col·laborar.

RESUMEN

Previo a un resumen de la historia del Centre Excursionista de Montblanc (1963), el autor explica la gestación de la adquisición de tierras y la construcción de un refugio en els Cogullons, dentro del antiguo término de Rojals, su financiación y contribución del trabajo voluntario por parte de los miembros de la entidad. En el apéndice, se reproducen los documentos originales y las relaciones de los miembros que colaboraron.

ABSTRACT

Prior to the history of the Montblanc Horseback Center (1963), the author explains the gestation of the acquisition of land and construction of a refuge in the Cogullons, within the old term of Rojals, his financing and contribution of voluntary work by the members of the entity. In the appendix, original documents and relationships of members that collaborated with each other are reproduced.

Paraules clau: Excursionisme, refugis de muntanya, Montblanc, Rojals, Muntanyes de Prades.

Palabras clave: Excursionismo, refugios de montaña, Montblanc, Rojals, Muntanyes de Prades.

Keywords: Hiking, mountain refuges, Montblanc, Rojals, Muntanyes de Prades.

Matias Vives March (Montblanc, 1952). Advocat, economista i polític. Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales, a més de Dret per la Universitat de Barcelona (1969-1981). També ha realitzat un postgrau en gestió econòmica del Medi Ambient (1998-1999). Diputat al Parlament de Catalunya pel PSUC en dues legislatures, (1980-88) i regidor de l'Ajuntament de Montblanc (2011-2013). Entre altres càrrecs ha exercit de Síndic de Greuges de la URV (1994-2000), Universitat on des de l'any 2010 imparteix classes de dret administratiu. Col·laborador habitual en diferents mitjans de comunicació nacionals (premsa i ràdio).

Introducció

Durant la segona meitat del segle XX, quan les ferides de la guerra encara eren obertes en carn viva, els centres excursionistes varen proliferar a Catalunya. Ho feien des d'una triple balconada, l'estima per la natura, la defensa de la llengua i cultura pròpies, i l'estímul a tot allò que tingués a veure amb la terra, amb Catalunya.

Succeïa, però, que per obtenir l'autorització administrativa pertinent, a fi de crear una entitat excursionista, feien falta un mínim de cinquanta socis. Una normativa dissuasòria, que a Montblanc era difícil assolir, en no poder agrupar aquella xifra de persones disposades a significar-se davant la dictadura. El franquisme reclamava les relacions d'associats, i no serà fins el 1978, amb l'aprovació de la Constitució, quan la nova legislació estatal va posar fi a aquella mesura clarament repressiva. En aquell moment associar-se no era un acte lliure i fer-ho en una entitat excursionista era –pel règim– un clar indicador de persona “desafecta” a la causa. Però, a Montblanc, es va trobar una fórmula per burlar aquella legislació.

Els orígens del CEM: una delegació del Club Excursionista Collserola.

El dia sis de setembre de 2013, en el pregó de la Festa Major, del mateix any que se celebrava el cinquantè aniversari del Club Excursionista Montblanc (CEM), una de les fundadores, la Montserrat Farriol, ho explicava d'una manera molt clara: “El record de joventut, dels companys, sobretot dels que ja no hi son, m'empeny a explicar-vos una mica la història. No patiu, no em faré pesada. Només unes breus pinzellades d'aquests 50 anys.

Tot va començar quan un grup de montblanquins amants de la natura ens vàrem engrescar per formar una associació que ens permetés anar a la muntanya sense impediments. S'havia d'estar federat. Heu de pensar que fins hi tot es necessitava un salconduït

Vista general del Refugi dels Cogullons

per anar-hi, i que encara podies sentir-te dir, amb una certa sornegueria, “a veure si anireu a trobar-vos amb els maquis”. La solució va venir de la mà d'un cosí de la Nuri Martí, que formava part del Club Excursionista Collserola. Aquest club ens va afillar, oferint-nos la possibilitat de ser soci amb els beneficis que això comportava. Es va formar la delegació a Montblanc del Club Excursionista Collserola. Hi mancava un president que fos acceptat per la lupa de la censura. El nostre estimat Sebastià Tous, que mai va ser dubtós dels seus sentiments patriòtics, fins i tot fou membre d'Estat Català, va ser l'escollit. La casualitat i la seva alçada, el van fer portador d'una comitiva fúnebre dels vencedors i la lupa el va indultar.

Durant aquest temps ens anàvem consolidant com a grup. Veníem d'un món fosc i de silenci, de manca de llibertat. No podíem expressar els nostres sentiments públicament.

Era obligat seguir les normes marcades i dictades per l'època, manades per una gent que intentava –

–sota una falsa moral–, desvincular-nos de les arrels més nostrades: de la llengua i dels nostres símbols, per recordar-nos la condició de vençuts.

Formar aquest grup, va ser com una nova renaixença, fent pinya amb els companys i tenint la muntanya com a símbol de la nostra terra, encara que en diferents àmbits d'altres associacions es varen avançar: gràcies Casal Montblanquí, gràcies Museu-Arxiu, per abonar-nos el camí.

Al club vàrem trobar-hi la llibertat d'esperit que ens omplia agermanant-nos."

I així fou com va néixer el CEM, com una delegació del Club Excursionista Collserola, el 1958. La junta estava formada pel socis: Tous, Masdeu, Sigró, Torrell i Cercós.

Només eren una desena, però eren suficients com per plantar la llavor, regar-la i adobar-la, fins fer possible, més endavant, la conversió d'aquella Delegació, en l'autèntic Club Excursionista Montblanc, el dia dinou de juny de 1963, un cop assolida la xifra de cinquanta socis.

Diversitats dels clubs excursionistes

Dins la constel·lació d'entitats excursionistes de Catalunya, hi havia, com gairebé sempre en aquest ordre de coses, les entitats grans i altres de menor nivell.

Les entitats grans eren aquelles que tenien com a mínim un refugi de muntanya sota la seva direcció i domini, havien organitzat alguna marxa de regularitat, i mantenir seccions d'esquí, escalada i espeleologia amb activitat regular i reconeguda.

El CEM va arribar a reunir tots aquests elements, però, sens dubte, l'estrella del projecte fou la construcció del refugi dels Cogullons.

A més l'existència del GIEM (Grup d'Investigacions Espeològiques de Montblanc) i l'organització de la Marxa de Regularitat de la Província de Tarragona, el 1972, li acabaren de donar la pàtina de club important.

El refugi dels Cogullons, una constant des del naixement del club.

A l'acta fundacional del CEM (dinou de juny de 1963), ultra l'aprovació del propi fet, i el nomenament de la primera junta (*veure apèndix 1*), només tracta de la construcció del refugi, proposant l'atorgament de poders al president per fer tot allò que fos necessari per a la seva construcció, i aprovant unes quotes mensuals dels socis per tal de finançar l'obra. Les obres havien començat el 1960.

La inauguració del refugi no s'esdevindrà fins el nou de maig de 1982. Estem doncs davant d'una obra que va durar 22 anys.

La casa de la Pilar Serra.

La construcció del refugi té dues etapes clarament diferenciades, des de 1960 fins el 1973, i la segona des de 1974 fins al final.

El juny de 1960 les germanes Pilar i Maria Serra Masdeu, fan donació a cinc membres del club, d'una casa situada al carrer Major dels Cogullons, emmarcada dins la finca registral 260, propietat d'ambdues. En el document de donació s'estableix que els cinc socis queden obligats a cedir l'immoble al primer Club Excursionista –com-pletament independent de qualsevol altre entitat– que es constitueixi a Montblanc. El contracte lliga la situació del Club Excursionista Collserola a la realitat de l'edifici, i fa reserva expressa de l'habitació situada en el primer pis, entrant a mà dreta, en favor de la donant Maria Serra Masdeu.

La casa no estava situada a l'indret de l'actual refugi, ans era una casa ubicada dins el nucli dels Cogullons, a recer del vent del nord i de l'est.

Per poder arribar als Cogullons en condicions, i fer possible l'aportació dels materials necessaris per fer les obres a la casa, calia fer un camí des del camí de Prades fins a la zona de les lloanques, i els socis del club el varen fer, per iniciar les obres de reforma de la casa i fer possible el Refugi. (Veure les fotografies).

El 3 d'agost del mateix 1963, en una reunió de la junta directiva, s'explica que el president havia oficialitzat el document privat que emparava la propietat del CEM.

Dissortadament, però, les obres no varen culminar amb l'obertura de la casa cedida, com a refugi de muntanya. El 1964 dimiteixen tots els membres de la junta, llevat del president, fent avinent unes primeres discrepàncies, en el centre de les quals s'emmarca la voluntat del President d'abandonar la idea de fer el refugi en aquella casa.

El 21 de juliol de 1965 es pren l'acord de seguir amb les obres de reconstrucció del Refugi, però això xoca amb la decisió del president, provocant que l'activitat del club giri cada cop més al voltant de la figura del president i menys al voltant de la junta.

Tant és així que entre 1965-1973 no hi consta cap reunió general, ni de la junta de govern, detallades en llibre d'actes.

Canvi de rumb: un refugi que es vegi de tot arreu

El 1969, el club –bàsicament el seu president– acorda construir el refugi en el nou indret i abandonar la idea inicial de reformar la casa que era propietat de les germanes Serra Masdeu.

El nou indret era una parcel·la que el senyor Vilalta Escoté havia cedit al club (no documentat). Era un solar situat a la part més alta dels Cogullons, obert a tots els vents.

En data de 14 de gener de 1971, la Diputació de Tarragona atorga una subvenció al club, per un import de 350.000,00 ptes. *“para que estos realicen las obras por su cuenta, subsistiendo empero la obligación de que los mencionados refugios quedaran de exclusiva propiedad de esta Diputación”.*

Amb aquesta subvenció s'encarreguen els pressupostos i un cop adjudicades les obres, es comença la construcció del nou Refugi. Entre els anys 1972 i 1973 es gasten 120.756,50 ptes. i malgrat l'acurada gestió financera a mans de l'Anton Castellà, el cert és que el nou refugi només té un metre de

paret des de terra, i un plet als jutjats per ocupació de finca aliena d'un total de 96,30 metres quadrats.

D'altra banda, quan l'antiga donant, Pilar Serra i Masdeu, s'assabenta del fet que no li reformaran la casa on la seva germana tenia dret d'habitació, s'enfada i amb l'argument que per anar a la finca on està projectat el nou refugi, cal passar per les seves terres, li fa pagar 10.000,00 ptes. a l'entitat com a dret de pas mentre durin les obres de construcció del refugi.

Els conflictes immobiliaris.

El nou refugi és un projecte a la part més alta del nucli urbà, al cim d'una “cogulla” i es pot veure des de tot arreu. No obstant, la poca cura en el determini de l'indret, i l'enemistat manifesta entre el Sebastià Tous (president del club), i els germans Masdeu Odena, propietaris d'un terreny ocupat en part amb la construcció del nou refugi, feia del tot impossible una solució pacífica del conflicte, de manera que va fer falta aturar les obres del refugi.

El 26 d'octubre de 1974, el nou president, en Ramon Pons Egea, arriba a un acord extrajudicial, previ abonament de 12.509,00 ptes. pel terreny ocupat, i 21.100,00 ptes. per altres conceptes, venent aquells germans Masdeu Odena al club la part de terreny ocupada il·legalment, i posant d'aquesta manera fi al litigi judicial, però afectant seriosament les finances de l'entitat.

Canvi de junta de govern: els dubtes sobre el projecte.

El 28 de novembre de 1973, després d'una recollida de signatures massiva, demanant la dimissió del president, aquest la fa evident, designant la junta general a Ramon Pons Egea com a nou president. Aquest fet obre una nova dinàmica a l'entitat, que afectarà a la construcció del refugi.

Un cop resolt el litigi judicial amb els germans

Masdeu Òdena, es van poder reiniciar les obres de construcció del refugi, ja amb la nova junta, la qual ho veia com un autèntic problema ja que, d'una banda, bloquejava qualsevol altra activitat per raons econòmiques, però, d'una altra, era com una mena de deute contret amb aquella generació de socis que va fer possible la mateixa existència de l'entitat.

Plantejat el dilema, no exempt de fortes tensions internes, es decideix tirar endavant la seva construcció.

El tres de gener de 1975, en assemblea general, es presenta el pressupost per intentar acabar les obres, les quals es reprenen durant aquest mateix any.

Com s'avança: les persones

Acabar el refugi fou possible per la confluència de molts factors, els quals coincidien en l'objectiu.

La part més important de l'execució del projecte fou la gent jove del club, que van seu el projecte i cap de setmana darrera cap de setmana, pujaven al refugi per deixar-hi preparat tot el material que els paletes necessitarien durant la setmana laboral. Es va convertir en costum. Què farem el diumenge?: anirem a treballar al refugi. Transportar les pedres volia dir deixar-hi ungles xafades i rebre molts cops. L'aigua era un poema: calia anar a buscar-la a la font amb bidons i un tractor, i després deixar-ho al costat del refugi. Les bigues, maons, teules, ferros i altres transportats des de Montblanc amb tractor, el qual, alguna vegada va bolcar abans d'arribar al refugi, amb conseqüències nefastes per alguna sòcia.

No cal dir que d'anècdotes mil, una de les que podien haver acabat molt malament, i afortunadament tot va acabar en no-res, fou una anada a buscar aigua, amb el tractor del Pau Andreu, (company imprescindible en la construcció del refugi). A la caixa hi portàvem els bidons, i un grup de nosaltres. En plena baixada cap a la font, al tram més llarg en línia recta, el Pau ens diu a crits que s'han trencat els frens i que saltem.... Semblàvem pardals saltant del niu. I el tractor, accelera que

accelera. I... dos pins damunt mateix de la font, estratègicament col·locats, en els quals l'habilitat del Pau li va permetre encastar-hi el tractor, sense que ningú en sortís exageradament perjudicat. I, com aquesta moltes.

Tant important com aquests joves de l'entitat, foren aquells socis veterans que malgrat que el refugi no era aquell que ells havien pensat i dissenyat; malgrat que ja no formaven part de la junta i probablement pensaven que "els havien fet fora", van seguir col·laborant amb nosaltres.

Ho van fer de dues maneres que cal explicar:

1. Avalant un préstec que La Caixa va concedir al president del club ("por obras de ampliación y mejora en su residencia familiar"), per un import de 200.000,00 ptes. de principal concedit, a deu anys de període d'amortització. La casa del Ramon Pons, si el motiu argumentat del crèdit hagués estat veritat, hagués quedat de "punt en blanc". Els avaladors foren els socis Joan Torrell Estradé i Carles Masdeu Bayarri, els quals es jugaren 200.000,00 ptes. del seu patrimoni particular (recordem que estàvem ja l'any 1976), per avalar a uns jovenets només a partir de la confiança que tenien en nosaltres. Crec que mai els ho vam agrair prou.

2. Comprant "bons" emesos pel propi club, a raó de 1.000 ptes. cada bo, en concepte de compte de participació a les obres de construcció del refugi dels Cogullons. Aquest acord, i les condicions de devolució de les quantitats aportades consten a l'acta de la junta directiva, del 14 d'octubre de 1975. Caldria retornar-los, un cop acabades les obres. Molts socis que els havien adquirit, però, en acabar les obres no varen voler que els hi retornéssim.

La finalitat dels bons era exclusivament assegurar el retorn del crèdit. És a dir: amb el crèdit acabàvem les obres, i amb els bons pagàvem el crèdit. Aquesta era l'estructura financera.

Arribats en aquest punt no puc sinó recordar i agrair als germans Rodríguez (*Els Paquitos*), que acceptessin assumir com a constructors la no fàcil

feina de construcció d'un refugi sense cap paret recta (coses del disseny...). Malgrat que ells cobraven, i nosaltres no, el seu entusiasme era plenament comparable amb el nostre, de manera que ens vàrem fer la feina fàcil els uns als altres, i això fou important per poder-lo acabar.

D'altra banda, uns i altres ens havíem de barallar amb el Maties Solé Maseras, autor del disseny. Algú podrà dir que això no és massa estrany tractant-se de qui es tracta, però no és menys cert que la seva tossuderia va permetre esmenar algunes errades de construcció, les quals, de no fer-ho, ens haguessin costat molts diners, temps a venir.

El finançament: el paper de la Diputació de Tarragona.

El Refugi, com hem vist abans, és de la Diputació (per exigència d'una subvenció a l'inici de la seva construcció). No és rar, doncs, que la Diputació fos la pedra angular del finançament de les obres.

Al final de l'article es poden veure els balanços de 1974, 1976-1977, 1979, i un pressupost d'acabament de les obres del refugi, presentat a la Diputació el vint de gener de 1980, el qual fou acceptat pel plenari de la Diputació el 29 de maig de 1980. Amb tota probabilitat, la presència d'un montblanquí a l'entitat supracomarcal (Josep Gomis Martí), va ajudar a aquella concessió. Val a dir que la nova situació democràtica a l'ens provincial, no ens va permetre cobrar el darrer abonament fins el mes de febrer de 1983, un cop ja inaugurat el refugi. Succeïa que els nous controls de la despesa dificultaven enormement que ens concedissin una subvenció que inclogués el deute contret amb la Caixa de Pensions. Finalment, però, ho vàrem aconseguir.

El cert era, però, que amb aquella darrera subvenció el club podia pagar totes les factures pendents, retornar el crèdit i els bons que havia emès, i obrir el refugi sense motxilles de deutes a

l'esquena, la qual cosa sempre havia estat l'objectiu dels qui ho vàrem tirar endavant.

En l'acta de la reunió general de socis de l'onze de març de 1983, s'hi diu literalment: "s'explica que no resta cap deute pendent. Tanmateix, el préstec contret a nom del president de l'entitat també ha estat liquidat en la seva totalitat, tant d'interessos, com de principal". És a dir, refugi acabat i inaugurat; deute zero, tot un èxit.

El cost total de construcció del refugi fou doncs d'1.742.519,94 ptes. (ara equivaldria a 10.472,75 €). Això si, entre 1973-1980, 1.742.519,94 ptes. no eren 10.500,00 € dels actuals, eren més diners, en termes relatius i, per tant, reals.

D'aquelles 1.742.519,94 ptes. l'aportació de la Diputació fou d'1.010.316,55 ptes. La resta venien de la pròpia entitat (400.241,17 ptes.), dels bons (87.000,00 ptes.), una subvenció de la Federació Catalana de Muntanyisme (25.000,00 ptes.) i un ajut de la Caixa de Pensions de 18.000,00 ptes.

La inauguració

El refugi es va inaugurar i obrir, el nou de maig de 1982. En el díptic d'inauguració, entre altres coses, dèiem: "*... ha valgut la pena esmerçar tants esforços en una obra com aquesta...*", i reblàvem el clau: "*Però, més enllà, ... valdria la pena, encara que fos sols per demostrar que la il·lusió i la voluntat, poden superar les dificultats d'una societat basada en esquemes i en valors estranys als de tots aquells que estimem la muntanya*". Per això va ser possible la seva construcció. Però .... com que ens sentíem i érem un club excursionista dels grans, vàrem editar també un quadern de dotze pàgines per posar en valor el refugi, i ho vàrem culminar amb un sopar d'homenatge als socis fundadors del club.

Una vegada inaugurat el refugi, i liquidats tots els deutes, la junta va presentar la seva dimissió (junta general de 25 de març de 1983). Prèviament (junta general d'onze de març de 1983) es va acordar obrir

el refugi en base a un torn rotatori de guardes socis de l'entitat que ho farien de manera voluntària (Veure llistat a l'apèndix 2).

Les Festes Majors als Cogullons.

El 1984 es va celebrar la primera Festa Major dels Cogullons i l'any següent la segona, sense més continuïtat.

D'aquesta segona, atesa la meua condició de diputat al Parlament de Catalunya, (valga'm Déu l'excusa!), vaig tenir l'honor de fer-ne el pregó, i com sia que la seva relectura em sembla que reflecteix l'esperit que va fer possible la construcció del refugi dels Cogullons, voldria reproduir-lo:

"Dels Cogullons obrim la festa
En aquest segon any
Sigueu benvinguts tots a la gresca
I que no hi hagi ni un mal plany

L'esperit de 29 cases ens contempla
Segons expliquen els historiadors
29 cases caigudes
Des d'aquell 1932.

Té la seva història per escriure
Ni un sol Sant a qui invocar
Tant sols un refugi, símbol de vida
I molta gent que el vol estimar.

Aquesta gent que caminant estima
O que estima perquè vol caminar
És la que ha de refer dels Cogullons la història
És de la que jo vull parlar.

O d'aquells que feren possible el poble
Per viure-hi i subsistir
I que segurament contra el seu cor noble
Es veieren obligats a fugir.

De tots aquells que aconseguiren
Que el refugi existís
I que malgrat tots els malgrats assoliren
Allò que avui ... molts ja han vist.

Però l'important és l'avui, és el que compta
I de comptar en sabem tots
Menys alguns guardes setmanals que al fer el saldo

Diuen que tres més u fan dos.

La culpa deu ser d'algun cereal embotellat
O del raïm de l'ampolla
Però el refugi veu amb agrat
Aquest ludisme practicat en colla.

Serveix per esventar l'home de ciutat
Per alegrar la dona entristida
Per "col·locar" al jove molt passat
I fins i tot per fer augmentar segons quina família.

Per donar repòs al caminant
Per fer caminar al reposat amb sed
Perquè s'explaiï l'extravagant
I perquè es cregui alt ... el mes baixet.

Per passar-hi unes vacances a preus molt baratets
Per tancar-s'hi en sana meditació
Perquè facin "boulder" els més llençadets
Fins i tot per aixoplugar una festa major.

I aquest és, entenc, l'avui
Del refugi en qüestió
Que ha de substituir ... qui ho diria
A l'ajuntament, al Casal i al patró.

I més enllà al rei i al president republicà
I a l'exercit, i a les forces de resistència
Perquè els Cogullons avui, per nosaltres pot ser això
Un sà reducte d'independència.

Independència ben entesa
Lluny del seny català
Amb rauxa d'excursionistes
Que estimen la natura i estenen sempre la mà.

Per lliurar-la sense res a canvi
Als homes i dones de bon cor
A tots aquells que trepitgen muntanya

Amb ulls d'il·lusió, d'amor.

I per no fer-me pesat i avorrir les cogulles
O empenyar al respectable amb la cançó
Fins aquí la xerrameca
I que tinguem tots una bona Festa Major.

Epíleg

Aquestes notes són la meva història de com es va fer possible la construcció d'aquell refugi. Amb tots els encerts que foren molts, i els errors que també hi foren. Com annex 16 incorpore còpia del llibre d'actes de l'entitat entre juny de 1963 i març de 1983, per ajudar a entendre allò que s'explica en aquest raport, i com annex 17 un breu recull fotogràfic de les obres. Passat el temps ho veig com un homenatge a tots aquells individus que van tenir la idea i que va començar la seva construcció, encara que fos en un indret finalment desestimat. El nou refugi és seu, i hom voldria que fos de tota la gent que va participar en la seva construcció, de tots els socis del Club Excursionista Montblanc i, més enllà, de tots els excursionistes que passen pels Cogullons, ja que aquest era l'autèntic objectiu de la seva construcció i posada en funcionament.

Si això s'ha completat o no, no em correspon a mi jutjar-ho, ja ho faran, si és que cal fer-ho, les generacions a venir, a les quals deixarem un llegat prou significatiu en forma de refugi.

Pels integrants de la meva generació, que va participar a les obres de construcció, el refugi va omplir moltes hores de la nostra adolescència, i, crec honestament, que va ajudar a forjar una determinada manera de veure el món, la qual s'adiu plenament amb aquells valors que la Montserrat Farriol reclamava en el seu parlament: la consolidació d'una llibertat d'esperit que ens omplis agermanant-nos.

Apèndix

1.- Primera junta directiva del Club Excursionista Montblanc.

- President: Sebastià Tous Pedrol
- Secretari: Carles Masdeu Bayarri
- Administrador: Josep Civit Esplugas
- Vocal 1er: Joan Torrell Estradé
- Vocal 2n: Pere Mestres Domingo

2.- Relació de socis, guardes voluntaris del refugi (1983)

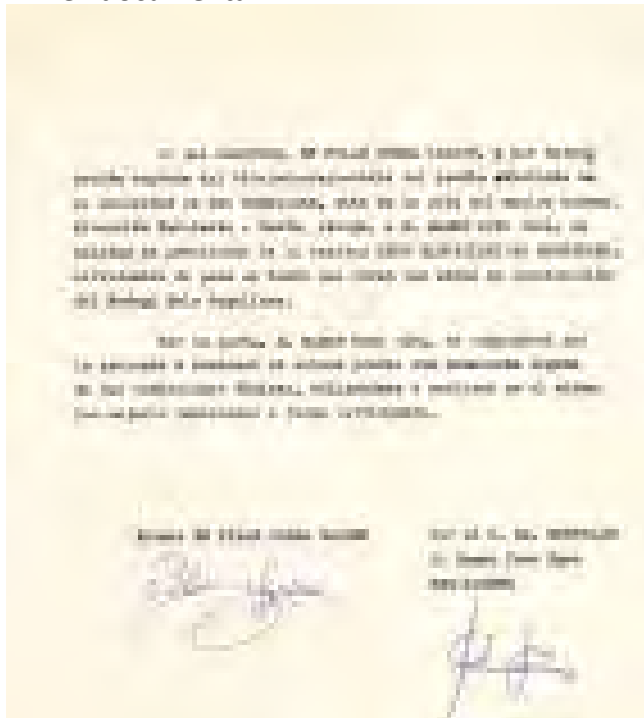
- Andreu Mayayo
- Carles Andreu
- Francesc Pallissó
- Carles Masdeu
- Anton Cabeza
- Josep Civit
- Josep M. Campdepadrós
- Maria Teresa Roca
- Jordi Cabeza
- Xavier Basora
- Ramon Pons
- Josep M. Franch
- Joan Roca
- Alba Masdeu
- Matias Vives
- Judith Masdeu

Observacions: La bibliografia sobre aquest refugi és escassa, entre d'altres podeu consultar l'article de Maties Solé Maseras, "Refugi dels Cogullons", *Espitllera*, (Montblanc), 6 (1982), p. 24-25. Altres refugis propers si que compten amb alguns treballs com per exemple el de Mont-ral, del Centre de Lectura de Reus, a més de llibres de rutes per bicicletes o a peu per les serralades de Prades i el Montsant.

Annex documental

Document de donació de l'immoble del primer refugi.

Document de dret de pas per la finca de Pilar Serra.

EXCELENTISIMA DIPUTACION PROVINCIAL DE TARRAGONA
COMISION DE EDUCACION, DEPORTES Y TURISMO
DIPUTACION PROVINCIAL

NOTIFICACION

Registro general Salida n. 1094
18. FEB.1971

Esta Excma. Diputación Provincial en sesión plenaria celebrada el día 14 de Enero de 1.971
... a propuesta de la Comisión de Educación, Deportes y Turismo, adoptó entre otros el siguiente

ACUERDO

"A la vista del informe de la Comisión de Educación Deportes y Turismo y del dictamen favorable que emitió la Comisión de Gobierno, dadas las dificultades surgidas para llevar a cabo las construcciones de los refugios de alta montaña previstos (El de Cogullons, en el agregado de Montblanc, por un importe de 350.000*--Ptas. como máximo, y el de la Figuera, por un importe máximo de 350.000!--Ptas.), al igual que la imposibilidad de acometer la reforma del refugio de Albarca por un importe máximo de 200.0001-Ptas.; se acuerda por el Pleno, por unanimidad, entregar las cantidades destinadas a los dos últimos citados a la entidad "Grupo Excursionista Muntayenc" y al "Grupo Excursionista Montblanc", las destinadas al refugio de "Els Cogullons", para que estos realicen las obras por su cuenta, subsistiendo empero la obligación de que los mencionados refugios quedarán de exclusiva propiedad de esta Diputación Provincial.."stas h y e m

**** * **

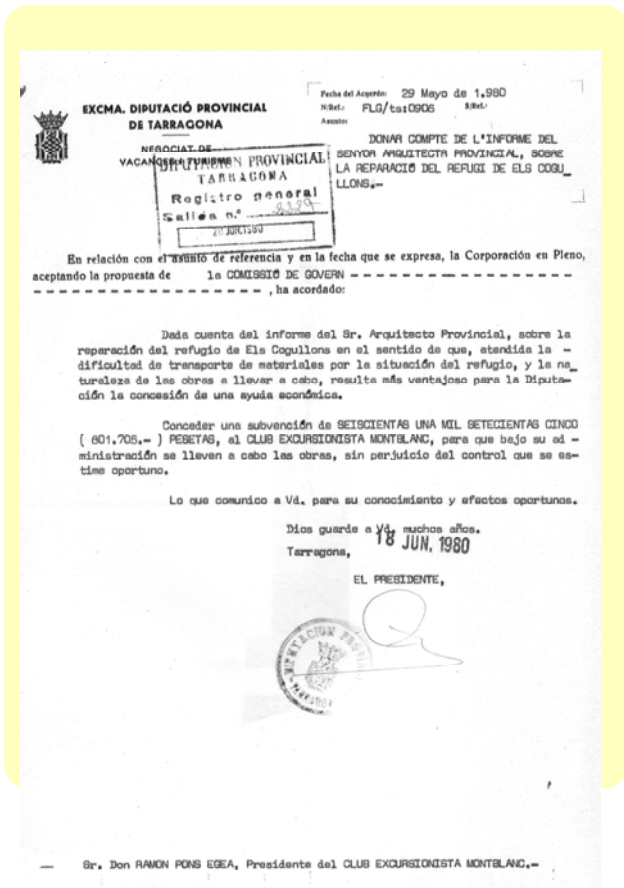
SSS

Lo que de orden del Ilmo. Sr. Presidente de la Corporación tengo el honor de comunicarle, para su conocimiento y efectos oportunos.

Dios guarde a Vd. muchos años.

Tarragona, ... pero de 1.974.
EL SECRETARIO,

Subvenció de la Diputació de Tarragona, per un import de 350.000 pessetes.

II Festa Major dels COGULLONS

Refugi dels COGULLONS

Dies 31 d'Agost i 1 de Setembre de 1985

Programa d'Actes

Dissabte, dia 31

- A les 20'30 - Inauguració de la Festa Major i Pregó de la Festa
- A les 21 - Sopar
- A les 22 - Cremat de Plom
- A les 23 - Gran Ball de Nit, amb esballs del Flam, del l'arsalet, l'Escombra, etc.
- A les 24 - Primer Ball de Setembre, campanades, ratll i xampany

Diumenge, dia 1

- A les 9 - Diada dels Grallers
- A les 10 - Esmorzar amb pa torrat, arangada i ous fregits
- A les 11 - Campionat de Bitlles
- A les 12 - Concurs Hípic (4 caballs)
- A les 13 - Sardanes
- A les 14 - Dinar de Festa Major (apuntar-vos a la Baldufa)
- A les 17 - Cloenda. Fi de Festa

Organitza:
CLUB EXCURSIONISTA MONTBLANC

Per més informació, els divendres al vespre al local Social del Club, Carrer Regina, 6

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
LA CAIXA DE TOTS

Al seu servei al Carrer Major, 25 - MONTBLANC

Memòria econòmica de la construcció*Relació de factures presentades, pagades i pendents*

Factures presentades	Import	Pagat	Pendent
Josep Ferré (paleta) 24.06.92	23.989,00	23.989,00	
Josep Farré (paleta) 31.08.72	15.412,00	15.000,00	412,00
Josep Farré (a compte pressupost)*	?	10.000,00	?
A. Mestre-Lleida 14.07.72	813,30	813,30	
Tallers Abelló 21.09.72	9.756,00	9.756,00	
J. Civit-Civit-Espluga 01-09.72	19.700,00	19.700,00	
J. Civit-Civit 02.09.72 - 10.300			
J. Civit-Civit 13.09.72 - <u>4.200</u>	14.500,00	7.000,00	7.500,00
J. Pocarull - Montblanc 26.03.73	2.610,00	2.610,00	
Palau/Buldó - L'Espluga 30.09.72	1.680,00	1.680,00	
Martí-Sans 05.10.72	31.351,00	15.000,00	16.351,00
Estació/Toldo Giralt	3.340,00	3.340,00	
Transports Sans - Montblanc 12.06.73	1.500,00		1.500,00
Maties Solçé; Líq. Fres. 12.0673	18.458,40	10.000,00	8.458,40
Met. Masdeu 31.07.73	11.785,00		11.785,00
	154.894,70	118.888,30	46.006,40
	<u>*10.000,00</u>		
	164.894,70	118.888,30	46.006,40

Resum cobraments

Saldo anterior compte Caixa Diputació		373,87
Cobrat de Diputació Certificacions Obres		145.879,00
Per interessos Caixa Diputació		62,48
Per interessos Hispamer		15,29
Per interessos Hispamer		19,39
Total cobraments		<u>146.350,03</u>

Pagaments

Factures segons relació		118.888,30
Interessos pòlissa Hispamer		1.634,60
Despeses G.E.I. Hispamer		150,00
Interessos Hispamer		24,38
Interessos Hispamer		59,22
Total Pagament		<u>120.756,50</u>

<i>Total pagaments</i>		120.756,50
Saldo n/f. Caixa Diputació		19.895,35
Saldo n/f. Hispamer		5.698,18
Suma igual total pagaments		146.350,03

Montblanc, 28 de març de 1974

Balanç econòmic, entorn a les obres del "Refugi dels Cogullons"

Entrades a 14,01.76

	1.634,60	
Subvenció de la Diputació Provincial		203.584,00
Bons "pro-refugi"		44.000,00
Aportació directa del Club		44.477,63
Interessos cta. any/75		<u>77,96</u>
	TOTAL	292.139,57

Sortides

Factures pagades període 1974		24.809,40
Factures diverses 1974-1975		77.845,61
Germans Rodríguez (a compte pressupost)		109.861,00
Pau Andreu (Tractorista)		<u>27.000,00</u>
		239.516,01
Saldo compte corrent a 14.01.75		<u>52.623,56</u>
	TOTAL	292.139,57

Factures pendents

Període -1974: Metal·lúgia Masdeu		11.785,00
Període 1974-1975: Diverses		11.099,00
S/ Pressupost		389.985,00
Càlcul aproximat, material sense factura		<u>20.000,00</u>
		432.869,00

Balanç obres del "Refugi dels Cogullons" 31.12.77*Entrades*

Subvenció Diputació	408.611,50
Subvenció F.C.M.	25.000,00
Bons pro-Refugi (socis i amics)	77.000,00
Aportació directa de la caixa del C.E.M.	100.754,81
Interessos Compte corrent	358,46
P´restec CPVE	200.000,00
	<u>811.724,77</u>

Sortides

Factures 1974	24.908,40
1974-1975	77.845,61
1975-1977	686.664,50
Interessos préstec	3.000,00
	<u>792.319,51</u>

Saldo caixa a 31.12.77: 19.405,26   Diferència: 19.405,26 ptes.

Pendants de pagament per treball realitzat:

Pau Andreu	14.000,00
Maties Solé	11.781,70
Martí-Sans	23.588,00
Germans Rodríguez	38.549,00
Lluís Castellví	24.033,00
Préstec CPVE	200.000,00
TOTAL	<u>311.951,70</u>

Balanç econòmic obres del "Refugi dels Cogullons" a 330.09.79*Entrades*

Subvenció Diputació Provincial	408.611,50
Subvenció F.C.M.	25.000,00
Bons Pro-refugi	77.000,00
Aportació Caixa General Club Excursionista	267.069,81
Interessos comptes corrents	908,79
Préstec CPVE	<u>200.000,00</u>
TOTAL	978.610,11

Sortides

Factures 1974	24.809,40
Factures 1974-1976	77.845,61
Factures 1975-1977	686.664,50
Factures 1977-1979	75.155,70
Interessos préstec	71.378,96
Amortització Préstec	<u>20.877,52</u>
TOTAL	956.877,52

Diferència

Saldo

Entrades:	978.610,11	Cmpte. Refugi	20.775,65
Sortides:	<u>956.731,68</u>	Cmpte. Préstec	<u>1.102,77</u>
TOTAL	21.878,42	SALDO	<u>21.878,42</u>

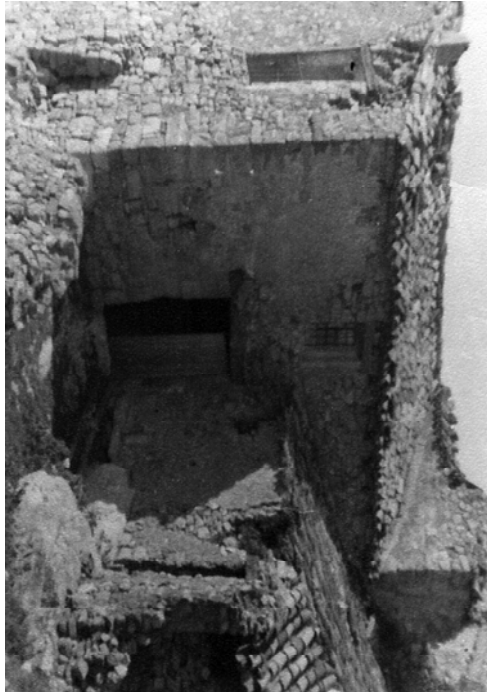
Factures pendents de pagament

Lluís Castellví	24.033,00
Germans Rodríguez	38.549,00
Préstec CPVE	<u>179.122,48</u>
TOTAL s.e.u.o.	241.704,48

**Pressupost d'acabament de les obres del Refugi dels Cogullons
CLUB EXCURSIONISTA MONTBLANC***Segons detall de pressupostos parcials d'artesans de la Vila*

Co0l·locació de vidres i repàs de la fusta	10.000,00
Pou sec i canalització de desaigües	20.000,00
Porticons finestres de ferro)	30.000,00
Lliteres, taules i cadires	200.000,00
Repàs de l'obra (goteres, cuina, acabat, etc.)	100.000,00
Factures pendents (segons balanç any 1979)	241.704,48
TOTAL s.e.u.o.	601.704,48

Apèndix fotogràfic

Casa cedida per les germanes Pilar i Maria Serra Masdeu per construir-hi l'antic refugi.

En Carles Masdeu i en Joan Torrell, a la porta de l'entrada a la casa.

En Miquel Cercós, en Melià i en Joan Torrell treballant a la teulada de la casa.

En Miquel Cercós, en Pep Civit i en Ramon Pons a la porta de l'entrada a la casa.

El Ramon Pons, el Ramon M. Tarragó, el Joan Torrell i el Sebastià Tous, treballant a la teulada de la casa.

El Pep Civit, el Carles Masdeu, el Ramon Pons i el Pere Torné, treballant a la teulada de la casa

El Joan Torrell treballant a la teulada de la casa.

El Ramon M. Tarragó i d'altres, construint el camí d'accés al nucli dels Cogullons.

El Josep M. Briansó, el Pep Civit, el Joan Torrell i d'altres, construint el camí d'accés al nucli dels Cogullons.

El Carles Masdeu i l'Antònia Cendra, a la font dels Cogullons.

Els socis i sòcies Baldrich, Magrinyà, Masdeu, Melià, Tàrraga, Tous i d'altres, descansant a la font

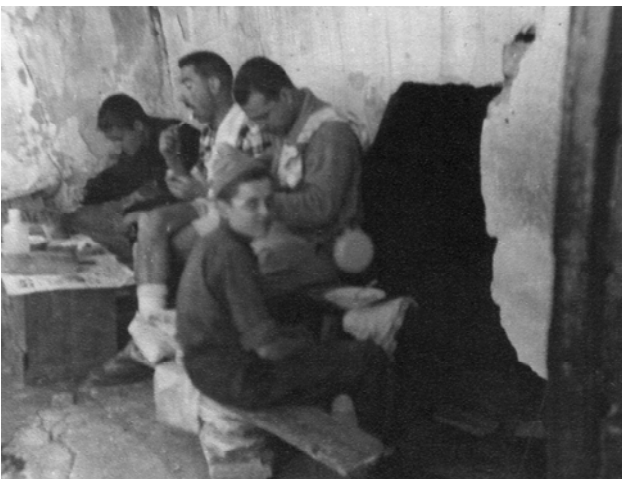
Els socis Cercós, Melià, Pons, Torrell i Tous, descansant a la font

Miquel Cercós, Carles i Quim Masdeu, Ramon Pons i Joan Torrell.

Descàrrega de materials des del camió de Joan Torrell. Entre d'altres: l'Abel, el Cercós, el Masdeu, el Melià, i el Pons.

Miquel Cercós, Pep Civit, Carles Masdeu i Ramon Pons, fent un àpat a l'interior de la casa.

Grup de socis als Cogullons. Entre d'altres: Cercós, Civit, Masdeu i Pons

Estat de les obres, l'any 1975

Estat de les obres, l'any 1976

Estat de les obres, l'any 1976. A baix a l'esquerra, es pot apreciar la casa de les germanes Serra Masdeu, ensulsiada.

Visita a les obres; en primer terme el Dr. Enric Agudé Sans, delegat territorial de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC).

Porta d'entrada al Refugi. Any 1977. Ramon Pons Egea (President del CEM), i Francesc Martínez Massó (President de la FEEC).

